

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΗΒΩΝ ΚΑΙ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ

ΚΗΡΥΓΜΑ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΒΑΪΩΝ - 28 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Αγαπητοί αδελφοί,

Έορτή λαμπρή ή σημερινή, πού μᾶς καλεῖ καί μᾶς νά ἀναφωνήσουμε «ὡσαννά, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου». Έορτάζουμε τήν θριαμβευτική εἴσοδο τοῦ Κυρίου στά Ἱεροσόλυμα. Χθές γιόρταζε ή Βηθανία ἐνῶ σήμερα ὀλόκληρη ή Ἐκκλησία ἀπόλαυσε τήν θεϊκή παρουσία. Χθές ὁ Κύριος χάρισε στόν Λάζαρο τήν ζωή, σήμερα ὅμως ὀδεύει ὁ ἴδιος πρός τόν θάνατο. Χθές ἀναστήθηκε ὁ τετραήμερος, σήμερα παρουσιάζεται ὁ τριήμερος.

Σήμερα, ἀγαπητοί χριστιανοί, παρακολουθοῦμε τόν Χριστό νά εἰσέρχεται στήν ἀγία Πόλη καθισμένος σ' ἓνα πουλάρι ὄνου. Τήν παρουσία αὐτή τοῦ Κυρίου διακήρυξε καί ὁ προφήτης Ζαχαρίας, λέγοντας «Χαῖρε σφόδρα θύγατερ Σιών, κήρυττε θύγατερ Ἱερουσαλήμ, ἰδού ὁ Βασιλεύς σου ἔρχεται σοι».

Σημειώνει ὁ ἅγιος Εὐλόγιος Ἀλεξανδρείας, ὅτι ὁ Χριστός πού ἔξι ἡμέρες πρὶν τό Πάσχα χαρίζει στόν Λάζαρο τήν ζωή ἐπιτρέποντας στό δεσμά του νά λυθοῦν, ἔρχεται τώρα ὁ ἴδιος νά δεσμευθῆ, καί ἔρχεται, ὄχι μέ βᾶδισμα πομπῶδες, οὔτε θορυβώντας, οὔτε περιστοιχιζόμενος καί περιβαλλόμενος ἀοράτως ἀπό ἀγγελικές δυνάμεις καί ἐξουσίες, ὄχι καθισμένος σέ θρόνο ὑψηλό καί ὑπερυψωμένο, ὄχι καλυπτόμενος ἀπό κάποιες πτέρυγες καί πυριμόρφους τροχούς καί πολυόμματα, οὔτε ἐντυπωσιάζοντας τούς πάντες μέ σάλπιγγες καί σημεία, ἀλλά κρυπτόμενος σέ ἀνθρώπινη φύση. Καί αὐτό, διότι ή παρουσία Του αὐτή εἶναι τῆς φιλανθρωπίας καί ὄχι τῆς δικαιοκρισίας, τῆς συγκαταβάσεως καί ὄχι τῆς τιμωρίας, ἐκδηλώνεται ἀνάλογα, ὄχι μέ τήν δόξα τοῦ Πατρός, ἀλλά μέ τήν ταπείνωση τῆς μητρός. Δέν ἔρχεται μέ τήν ὑπεροψία τῶν κοσμικῶν ἀρχόντων ἀλλά μέ μορφή δούλου, ὡς νυμφίος, τόσο πρᾶος καί ἡμερος σάν ἀμνός. Καί σάν σταγόνα πού στάζει ἤσυχᾶ σέ σπόγγο, σάν πρόβατο πού ὀδηγεῖται γιά σφαγή, καί σάν ἀρνίο ἄκακο πού ὀδηγεῖται νά θυσιαστῆ.

Φοράει πάνω Του τήν ἄλογη φύση τῶν ἀνθρώπων, καί κάθεται σέ ζωο ἄλογο γιά τήν παιδαγωγία τῶν ἀνθρώπων. Μᾶς διδάσκει νά μὴν ὑπερηφανευόμαστε. Καθαίρει δυνάστας ἀπό θρόνους, ὑψώνει ταπεινούς, γεμίζει τούς πεινασμένους γιά πνεῦμα Θεοῦ μέ τό Πνεῦμα τό Ἀγαθόν, καί ἐξαποστέλλει τούς πλούσιους καί αὐτάρκεις κενούς. Φέρει μαζί Του δώδεκα ὀμοίους Του πού Τόν ἀκολουθοῦν, ὅπου πηγαίνει, καί δι' αὐτῶν συγκαλεῖ τά ἔθνη.

Σ' αὐτή τήν πρόσκληση καλεῖ καί ὅλους ἐμᾶς. Σέ ἕνα πανηγύρι ζωῆς, πού ὁ κόσμος, πού εἶναι τυφλωμένος καί ἀπορροφημένος στήν βιωτική μέριμνα καί τό κοσμικό φρόνημα, δέν μπορεῖ νά ἐννοήσει. Ὅλοι περιμεναν ἕναν μεσσία πού νά ἔχει τήν μορφή τῶν κοσμικῶν δυναστῶν. Δέν μπόρεσαν νά καταλάβουν ἔτσι, ὅτι ὁ Χριστός ἦταν Βασιλεύς ἄλλων διαστάσεων, πνευματικῶν. Καί καλεῖ τούς πάντες νά συμμετέχουν σέ μία προοπτική πού δέν εἶναι ἐκ τοῦ κόσμου τούτου.

Ἄν προσέξουμε ὅμως καί μεῖς τόν ἑαυτό μας λίγο καλύτερα, θά δοῦμε ὅτι καί μεῖς, τελικά, κάπως ἔτσι προσδοκοῦμε τήν λύτρωση. Θέλουμε τόν Χριστό νά μᾶς ἀπαλλάξει ἀπό τούς ἐξωτερικούς δυνάστες, τήν οἰκονομική εὐτέλεια, γιά παράδειγμα, καί νά μᾶς ξανακάνει δυνατούς κοσμικά, ἀποκτώντας ἀγαθά καί ζωή μέ καλοπέραση καί εὐδαιμονία. Μ' αὐτό τό πνεῦμα καί μέ αὐτόν τόν τρόπο δέν ἔχουμε καταλάβει κἄν τούς ἐσωτερικούς δυνάστες, ὅπως ἡ ἀγνοια καί ἡ λήθη, πού σαρώνουν τόν ἔσω ἄνθρωπο καί τόν ὀδηγοῦν στήν πνευματική ἔνδεια.

Θέλουμε ἕναν Χριστό Βασιλέα, πού ἀποδεικνύει τήν δύναμή Του ὅταν μᾶς γεμίζει μέ ὑλικά ἀγαθά καί καλό ὄνομα ἀνάμεσα στούς ἀνθρώπους. Ξεχνᾶμε ὅτι ὁ Χριστός εἶναι Βασιλιάς, πού καθέδρα Του εἶναι ὁ Σταυρός, καί τό φρόνημα πού μᾶς προτρέπει νά ζήσουμε εἶναι σταυρικό.

Ἡ κένωση τοῦ Χριστοῦ, ἀγαπητοί χριστιανοί, ἡ συγκατάβασή Του στό ἀνθρώπινο γένος, ἀποτελεῖ τήν ἀρχή καί τήν προϋπόθεση κάθε πνευματικῆς ἀνάβασης. Ὅλοι ἐμεῖς μποροῦμε νά γνωρίσουμε, ὑπαρκτικά, διά ζωῆς πείρας, τό μυστήριο τῆς κενώσεως τοῦ Χριστοῦ μόνο «κατά τήν δωρεά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος». Ἡ βίωση αὐτῆς τῆς κενωτικῆς ἀγάπης πού ἀποκάλυψε ὁ Μονογενής Υἱός τοῦ Θεοῦ δόθηκε στόν ἄνθρωπο ὡς ἐντολή. Ὁ Χριστιανός ὑπομένει ἐκουσίως τήν κένωση μέ τήν μετάνοια καί τήν τήρηση τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ. Ἀγωνίζεται νά ταυτίσει τό θέλημά του μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ καί νά γίνει εὐάρεστος σ' Αὐτόν. Ὁ χριστιανός ἔρχεται σέ φιλότιμο πού ἀψηφᾶ ἀκόμη καί τόν θάνατο. Ἐτσι μαθητεύει κανεῖς στήν ταπεινή καί κενωτική ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ. Αὐτή εἶναι ἡ τέλεια ἀγάπη πού ἀκολουθεῖ τήν τέλεια κένωση τοῦ ἀνθρώπου. Αὐτή ἀναδεικνύει τόν ἄνθρωπο ὑπόσταση ἱκανή νά χωρέσει «τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, τό ἀγαθόν καί εὐάρεστον καί τέλειον».

Ἀγαπητοί, εἶναι καί γιά μᾶς ὅλους εὐκαιρία νά δοῦμε τήν ζωή μας μέσα ἀπό τήν προοπτική αὐτή. Νά ἀκολουθήσουμε τόν ἐπί πόλου ὄνου καθημένον πού «ἐκένωσε ἑαυτόν μέχρι θανάτου, θανάτου δέ σταυροῦ».